

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4548

гр. София, 30.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в закрито заседание на 30.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **9604** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК – за допълване на съдебно решение в частта на разноските.

Образувано е по молба на И. Д. С. с ЕГН [ЕГН] [населено място], [улица], ет.4, ап.20 с искане за изменение на Решение № 3214/16.05.2023г. по адм.дело № 9604/2020г. по описа на АССГ в частта на разноските, като се моли съда присъдената сума за юрисконсултско възнаграждение да бъде определена в съответствие с разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ.

В молбата се посочва, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК, съгласно която когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Твърди се, че разпоредбата на чл.161 ал.1 от ДОПК въвежда неоснователно привилегировано положение на администрацията.

Ответната страна не е депозирала становище по молбата на жалбоподателя, която е връчена на ответната страна на 28.07.2023г.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на молителя и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Молбата за изменение на съдебното решение в частта за разноските е допустима – депозирана е в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК от страна с наличен правен интерес.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Решение № 3214/16.05.2023г. по адм.дело № 9604/2020г. по описа на АССГ, съдът е отхвърлил жалбата на И. Д. С., срещу Ревизионен акт № Р-22221419000489-091-001/29.04.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и Т. Д. И. – ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден и

изменен с Решение № 1126/17.07.2020г., издадено от директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, както следва: за установени данъчни задължения по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013г. – в размер на 168 200 лева и лихви в размер на 102440,26 лева, за 2014г. главница в размер 4480 лева и лихва в размер на 2273,62 лева, както и за 2018г. – главница в размер на 4144,99 лева и лихви 420,29 лева.

С посоченото решение на основание чл.161 ал.1 от ДОПК жалбоподателят И. Д. С. е осъден да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при ЦУ на НАП сумата в размер на 15 928,36 лева /петнадесет хиляди деветстотин двадесет и осем лева и тридесет и шест стотинки , представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Съдът не намира основание за изменение на решението в частта му за разноските, присъдени в полза на Дирекция „ОДОП“ –С. при ЦУ на НАП.

Производството по административно дело № 9604/2020 г. е проведено по реда на чл. 151 – 161 от ДОПК

Приложима е разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, а не Закона за правната помощ. Разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК се явява специална по отношение както на чл. 143, ал. 3 от АПК, поради което разпоредбата на чл. 37 от Закона за правната помощ в случая се явява неприложима.

Видно от разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. В случая с оглед материалният интерес по делото и съгласно чл.8 ал.1 във връзка с чл.7 ал.2 т.5 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения правилно е определено и присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 15 928,36 лева .

Воден от горното и на основание чл.248, ал.1 ГПК във вр. с чл.143, ал.1 и чл.144 АПК, Административен съд София град, 61-ви състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на И. Д. С. с ЕГН [ЕГН] [населено място], [улица], ет.4, ап.20 с искане за изменение на Решение № 3214/16.05.2023г. по адм.дело № 9604/2020г. по описа на АССГ в частта на разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

